

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2126/2021
26.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драго Главашевић, адвокат из ..., против туженог ЈП "Војводинашуме" Петроварадин, ШГ "Сремска Митровица", чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3435/20 од 12.04.2021. године, у седници одржаној 26.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3435/20 од 12.04.2021. године, у ставу првом и трећем изреке и предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П1 116/2019 од 08.09.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је тужени обавезан да му на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених повреда на раду исплати износе и то: а) за повреду претрпљену 05.08.2014. године, за претрпљене физичке болове износ од 180.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 150.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због умањене животне активности 200.000,00 динара; б) за повреде претрпљене 22.12.2014. године, за претрпљене физичке болове износ од 250.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 200.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због умањене животне активности 500.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због наружености 50.000,00 динара, све са законском затезном каматом на те износе од пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 547.803,60 динара, са законском затезном каматом од дана извршности па до исплате. Ставом трећим изреке, захтев тужиоца који се односи на законску затезну камату на трошкове парничног поступка од дана пресуђења до извршности пресуде, одбијен је као неоснован.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж1 3435/20 од 12.04.2021. године, ставом првим изреке, жалбу туженог делимично усвојио, па је пресуду Основног суда

у Сремској Митровици ПП 116/19 од 08.09.2020. године, у усвајајућем делу, делимично преиначио тако што је захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете за повреду претрпљену 05.08.2014. године, за душевне болове због умањене животне активности, преко износа од 170.000,00 динара и за повреде претрпљене 22.12.2014. године, за душевне болове због умањене животне активности преко износа од 400.000,00 динара и за претрпљене физичке болове преко износа од 200.000,00 динара, као и за исплату законске затезне камате на те износе, од дана пресуђења 08.09.2020. године па до исплате, одбио, и одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка преко износа од 388.358,60 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, у преосталом делу жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда, у преосталом усвајајућем делу, потврђена. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 38.800,00 динара.

Против преиначујућег дела правноснажне пресуде, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао правноснажну пресуду, у побијаном делу, у смислу одредбе члана 408., у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20) и утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана одредбом члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Међутим, основано ревидент у ревизији указује на битну повреду учињену пред другостепеним судом, јер је другостепени суд пропустио да примени одредбу члана 270. став 4. Закона о парничном поступку и тако учинио битну повреду прописану одредбом члана 374. став 1. истог закона, у смислу одредбе члана 407. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку, пошто је то било од утицаја на доношење правилне и законите одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је запослен код туженог на радном месту „...“. При сечи стабала у реону "...“ у ..., 05.08.2014. године, тужилац је повређен тако што је на њега пала грана суседног стабла. Том приликом дошло је до прелома кључне кости тужиоца, па му је стављена лонгета, а након терапије вратио се на рад. Другу повреду тужилац је задобио 22.12.2014. године, када је секао стабло у шуми "...“, којом приликом је стабло удаљено од места где је тужилац секао дрво 7-10 метара, изненада пало и ударило тужиоца по глави. Том приликом, тужилац је био леђима окренут стаблу, а од звука своје моторне тестере као и осталих моторних тестера у околини, није чуо звук пада дрвета. Том приликом тужиоцу су попуцали лигаменти ноге због чега је носио гипс, а задобио је и повреду кичме. Судски вештак др Владимир Басарић се, у свом налазу, изјаснио да је повреда од 05.08.2018. године, прелом леве кључне кости, тешке природе, због које постоји умањење животне активности тужиоца које се огледа у смањеној могућности да обавља послове за које је потребно ношење и подизање тежих терета, јер је као последица прелома леве кључне кости заостала ограничена покретљивост у левом рамену у лакој степену до 1/3 смањене покретљивости, па је животна активност тужиоца умањена 10%. У односу на

нову повреду коју је тужилац задобио 22.12.2014. године, судски вештак се изјаснио да је прснуће унутрашње свезе левог коленог зглоба повреда тешке природе, док су остале повреде (убој грудног коша и убој левог рамена), лаке природе. Након повреде од 22.12.2014. године тужилац је трпео болове јаког интензитета у трајању од 48 часова, затим болове средњег интензитета наредних 48 часова, те болове лаког интензитета следећих 8 недеља. У објективном клиничком налазу постоји смањење покретљивости у левом колону у лакој степену, тако што је отежано дужег лечења, чучања, ход уз и низ степенице и слично, а постоји и смањена могућност сагињања према напред у кичменом стубу у средњем степену. Код повређеног постоји смањење животне активности које се огледа у смањеној могућности обављања послова за које су потребне горе наведене радње, а у процентима то смањење износи 30%. ДДОР Нови Сад је тужиоцу на име накнаде из осигурања лица од последица несрећног случаја исплатио 23.10.2014. године износ од 30.000,00 динара на име инвалидитета због повреде претрпљене 05.08.2014. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је тужбени захтев тужиоца усвојио, тако што је туженог обавезао да му на име претрпљених душевних болова због умањене животне активности због повреде претрпљене 05.08.2014. године исплати износ од 200.000,00 динара, а за повреде претрпљене 22.12.2014. године, туженог је обавезао да тужиоцу на име претрпљених физичких болова исплати износ од 250.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова због умањене животне активности износ од 500.000,00 динара, налазећи да су то износи правичне новчане накнаде који тужиоцу и припадају, на основу одредбе члана 200. Закона о облигационим односима, "а узимајући у обзир и суме које је исплатило осигурање".

Другостепени суд је побијаним делом своје пресуде делимично преиначио првостепену пресуду, тако што је смањено износ признат тужиоцу на име претрпљених душевних болова због умањене животне активности 05.08.2014. године, преко износа од 170.000,00 динара, јер је тужиоцу по основу инвалидитета осигуравајуће друштво исплатило износ од 30.000,00 динара "што првостепени суд није узео у обзир приликом утврђивања висине наведене накнаде нематеријалне штете", док је у односу на повреде претрпљене 22.12.2014. године, за душевне болове због умањене животне активности одбио тужбени захтев тужиоца преко износа од 400.000,00 динара, а за претрпљене физичке болове преко износа од 200.000,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате, налазећи да је након задобијене друге повреде 22.12.2014. године, животна активност тужиоца умањена за још 20%, односно да укупно умањење животне активности код тужиоца због претрпљене обе повреде износи 30%, а да за повреду претрпљену 22.12.2014. године, правичну новчану накнаду за претрпљене физичке болове представља износ од 200.000,00 динара.

Међутим, одлука другостепеног суда заснована је на нејасном и непотпуном налазу и мишљењу судског вештака др Владимира Басарића од 09.01.2019. године о проценту умањене животне активности тужиоца. Такође, у односу на исплату износа од 30.000,00 динара тужиоцу од стране осигуравајућег друштва коју је првостепени суд, супротно закључку другостепеног суда, имао у виду при утврђивању износа новчане накнаде нематеријалне штете, другостепени суд није имао у виду да је та исплата тужиоцу извршена 23.10.2014. године, када су критеријуми за утврђивање износа

новчане накнаде нематеријалне штете били другачији у односу на критеријуме у време пресуђења.

Одредбом члана 270. став 4. Закона о парничном поступку, прописано је да ако вештак достави налаз и мишљење који је нејасан, непотпун, или противречан сам себи, суд ће да наложи вештаку да допуни или исправи налаз и мишљење и одредиће рок за отклањање недостатака, односно позваће вештака да се изјасни на рочишту.

У свом налазу од 09.01.2018. године, судски вештак др Владимир Басарић је навео да због повреде коју је тужилац задобио 05.08.2018. године, код њега постоји умањење опште животне активности у проценту од 10%, а потом се изјашњавао о заосталим последицама повреде коју је тужилац задобио дана 22.12.2014. године, да би закључио да код повређеног постоји умањење опште животне активности које се огледа у смањеној могућности да обавља послове за које су потребне радње дужег стајања, дужег ходања, савијања према напред, ношења терета већих од 5 кг, те да у процентима ово умањење његове животне активности износи 30%. Имајући у виду налаз овог судског вештака, првостепени суд је закључио да је тужиоцу животна активност након прве повреде умањена 10%, а након друге повреде 30%. Другостепени суд, супротно томе, закључује да је након задобијене друге повреде 22.12.2014. године, дошло до умањења животне активности тужиоца за још 20%, односно да је укупно умањење животне активности код тужиоца због претрпљене обе повреде 30%. Међутим, судски вештак Владимир Басарић, у свом налазу од 09.01.2019. године није навео да је проценат од 30% умањења животне активности тужиоца, јединствени проценат, имајући у виду да се посебно изјашњавао о заосталим последицама повређивања, како 05.08.2014. године, тако и 22.12.2014. године. Дакле, било је нужно да суд наложи вештаку да свој налаз и мишљење допуни или исправи изјашњењем о јединственом проценту умањене животне активности тужиоца као последици обе повреде, а није тако поступио што је било од утицаја на доношење правилне и законите одлуке. Даље, при одлучивању о умањењу износа новчане накнаде нематеријалне штете тужиоцу, за износ исплаћен од стране осигурања 23.10.2014. године, другостепени суд није имао у виду да, због другачијих критеријума за обрачун накнаде нематеријалне штете у време вансудске исплате у односу на време закључење главне расправе (08.09.2020.године), је требало да прво утврди износ који је, по тадашњим критеријумима, тужиоцу припадао за онај вид нематеријалне штете за који му је накнада исплаћена и да стављањем у однос исплаћеног и припадајућег износа утврди проценат намирења тужиоца том исплатом за вид нематеријалне штете на који се вансудска исплата износи. Одбијањем износа који одговара процентуалном износу намирења у вансудском поступку, могуће је утврдити износ ненамиреног потраживања тужиоца, према критеријумима важећим у време пресуђења.

Укинута је и одлука о трошковима парничног поступка, јер зависи од његовог исхода, у смислу одредбе члана 163. став 4. Закона о парничном поступку.

У поновном поступку, потребно је да другостепени суд, поступајући по примедбама из овог решења, отклони указану битну повреду одредаба парничног поступка да би потом имао могућност да, на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања, правилном применом материјалног права донесе нову одлуку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 415. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић